

אחד והתחילו לעוף. עופו כך עד לשיח הקוצני ההוא ושם
תוכלו להשתחרר מהרשת."

החוגלות אמרו שזו תוכנית טובה ושינסו לעשות כך.
למחרת בא שוב צייד הציפורים, קרא להם וזרק עליהם
את רשתו. ואז החוגלות עפו יחד עם הרשת אל השיח
הקוצני, שם קרעו את הרשת והשתחררו. הן חזרו למנהיג
וסיפרו לו כמה יפה פעלה התוכנית שלו.

ריב החוגלות

חוגלות רבות חיו ביער. אחת מהן, החכמה ביותר היתה
המנהיג.
סמוך ליער חי אדם שהתפרנס מציד ציפורים. כל יום הוא
הקשיב לצעקת המנהיג שלהם. במשך הזמן הוא ידע

לחקות את קריאת המנהיג. החוגלות חשבו שזו קריאת
המנהיג, התאספו והוא יכול
היה לזרוק עליהן את הרשת, לתפוס אותן ולמכור בעיר.
המנהיג החכם של חוגלות הבין את התחבולה. הוא קרא
לציפורים ואמר להם: "הצפר הזה תופס רבים מאיתנו ואנו
מוכרחים להפסיק זאת. יש לי תוכנית. כשבפעם הבאה
הוא יזרוק את הרשת עליכם, שמו את ראשיכם כולם בכוון

כל היום עסק צייד הציפורים בהסרת הרשת שלו מהקוצים, וחזר הביתה בידיים ריקות. כך היה גם למחרת וביום שאחרי כן. אישתו כעסה מאוד עליו כי לא הביא הביתה כל כסף בימים האלה. ואז אמר: "החוגלות פועלות כעת בצוות. כשרק הרשת שלי נפרסת מעליהן הן מתעופפות איתה ומשאירות אותה על שיח קוצני. אילו רק רבו ביניהן הייתי תופס אותן בקלות." אך לא עברו אלה ימים ספורים וחוגלה אחת דרכה במקרה על ראש חוגלה אחרת, כשחיפשו גרעינים באדמה. "מי דרך עלי?" זעקה החוגלה בכעס. "זו אני, לא בכוונה, אל תכעסי עלי" ענתה הראשונה. אך דברי התנצלות לא עזרו והחוגלה שנדרסה קיללה וזעקה. בקרוב החוגלות התחילו לנקוט עמדות בין הצדדים הרבים. וכשהציד זרק את רשתו אמרו אחדות לאחרות: "תרימו אתן את הרשת." "לא, כי תרימו אתן" ענו האחרות. "אתן מנסות לזרוק את כל העבודה עלינו" אמרו אלה. "לא נכון, תעופו אתן ואנו נעזור." אך אף אחת לא זזה. וכך הן רבו ביניהן עד שציד הציפורים אסף את הרשת עם כולן ביחד. הוא הביא אותן העירה ומכר בכסף טוב.